

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 171

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

58ο έτος
26 Μαΐου 2015

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 171/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2015/C 171/02	Υπόθεση C-279/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C More Entertainment AB κατά Linus Sandberg (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/EK — Κοινωνία της πληροφορίας — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων — Άρθρο 3, παράγραφος 2 — Απευθείας μετάδοση αθλητικής συναντήσεως σε ιστότοπο).	2
2015/C 171/03	Υπόθεση C-316/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gérard Fenoll κατά Centre d'aide par le travail «La Jouvène», Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 31, παράγραφος 2 — Οδηγία 2003/88/EK — Άρθρο 7 — Έννοια του «εργαζομένου» — Άτομο με αναπηρία — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Εθνική νομοθεσία αντιβαίνουσα στο δίκαιο της Ένωσης — Ρόλος του εθνικού δικαστή).	3

EL

2015/C 171/04	Υπόθεση C-499/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marian Macikowski κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Αρχές της αναλογικότητας και της φορολογικής ουδετερότητας — Επιβολή φόρου για την παράδοση ακινήτου στο πλαίσιο αναγκαστικού πλειστηριασμού — Εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας ο δικαστικός επιμελητής που ενεργεί τον πλειστηριασμό έχει υποχρέωση προς υπολογισμό και απόδοση του ΦΠΑ επί της εν λόγω πράξεως — Καταβολή του πλειστηριάσματος στο αρμόδιο δικαστήριο και υποχρεωτική μεταφορά του προς καταβολή ΦΠΑ από το δικαστήριο στον δικαστικό επιμελητή — Αστική και ποινική ευθύνη του δικαστικού επιμελητή σε περίπτωση μη αποδόσεως του ΦΠΑ — Διαφορά μεταξύ της γενικής προθεσμίας για την απόδοση του ΦΠΑ από τους υποκείμενους στον φόρο και της προθεσμίας που επιβάλλεται στον δικαστικό επιμελητή — Μη δυνατότητα εκπτώσεως του καταβληθέντος ΦΠΑ επί των εισροών)	3
2015/C 171/05	Υπόθεση C-556/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Litaksa» UAB κατά «BTA Insurance Company» SE (Προδικαστική παραπομπή — Υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Οδηγία 90/232/ΕΟΚ — Άρθρο 2 — Διαφοροποίηση του ύψους του ασφαλιστρού αναλόγως του τύπου κυκλοφορίας του οχήματος)	4
2015/C 171/06	Υπόθεση C-596/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Moravia Gas Storage a.s., πρώην Globula a.s., Τσεχική Δημοκρατία (Αίτηση αναίρεσεως — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Υποχρέωση των επιχειρήσεων φυσικού αερίου — Εφαρμογή συστήματος για την κατόπιν διαπραγματεύσεως πρόσβαση των τρίτων στις εγκαταστάσεις αποθηκεύσεως φυσικού αερίου — Απόφαση των τσεχικών αρχών — Προσωρινή εξαίρεση για τις μελλοντικές εγκαταστάσεις υπόγειας αποθηκεύσεως φυσικού αερίου του Dambořice — Απόφαση της Επιτροπής — Διαταγή περί ανακλήσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως εξαίρεσεως — Οδηγίες 2003/55/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ — Διαχρονική εφαρμογή)	5
2015/C 171/07	Υπόθεση C-601/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA κατά Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διεξαγωγή της διαδικασίας — Κριτήρια αναθέσεως του αντικείμενου συμβάσεων — Προσόντα του προσωπικού στο οποίο ανατίθεται η εκτέλεση των συμβάσεων)	5
2015/C 171/08	Υπόθεση C-7/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 — Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρα 220, παράγραφος 2, και 239 — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Εισαγωγή κονσερβών μανιταριών καταγωγής Κίνας — Απόφαση που κρίνει ότι δεν δικαιολογείται η διαγραφή των εισαγωγικών δασμών)	6
2015/C 171/09	Υπόθεση C-275/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 5 Ιουνίου 2014 — Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard κατά Minister Finansów	6
2015/C 171/10	Υπόθεση C-282/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Rzeszowie (Πολωνία) στις 10 Ιουνίου 2014 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe «Stylinart» sp. z o.o. κατά Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla	7
2015/C 171/11	Υπόθεση C-8/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιανουαρίου 2015 η Ledra Advertising Ltd κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-289/13, Ledra Advertising Ltd κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.	7
2015/C 171/12	Υπόθεση C-9/15 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Ιανουαρίου 2015 οι Ανδρέας Ελευθερίου, Ελένη Ελευθερίου και Λίλια Παπαχριστοφή κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-291/13, Ανδρέας Ελευθερίου, Ελένη Ελευθερίου και Λίλια Παπαχριστοφή κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.	9

2015/C 171/13	Υπόθεση C-10/15 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Ιανουαρίου 2015 οι Χρίστος Θεοφίλου και Ελένη Θεοφίλου κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-293/13, Χρίστος Θεοφίλου και Ελένη Θεοφίλου κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	11
2015/C 171/14	Υπόθεση C-58/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2015 — Firma Theodor Pfister κατά Landkreis Main-Spessart	13
2015/C 171/15	Υπόθεση C-70/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 17 Φεβρουαρίου 2015 — Emmanuel Lebek κατά Janusz Domino	13
2015/C 171/16	Υπόθεση C-74/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) στις 18 Φεβρουαρίου 2015 — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău κατά Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare κ.λπ.	14
2015/C 171/17	Υπόθεση C-76/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) στις 19 Φεβρουαρίου 2015 — Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek και Frédéric Ensich Famenne κατά Ministerraad, παρεμβαίνοντες: Arcofin CVBA κ.λπ.	15
2015/C 171/18	Υπόθεση C-78/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 20 Φεβρουαρίου 2015 — Colena AG κατά Deiters GmbH	16
2015/C 171/19	Υπόθεση C-97/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 27 Φεβρουαρίου 2015 — Sprengen/Pakweg Douane BV κατά Staatssecretaris van Financiën	17
2015/C 171/20	Υπόθεση C-98/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Ισπανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2015 — María Begoña Espadas Recio κατά Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)	17
2015/C 171/21	Υπόθεση C-99/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Ισπανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2015 — Christian Liffers κατά Producciones Mandarin, S.L. και Gestevisión Telecinco, S.A.	18
2015/C 171/22	Υπόθεση C-102/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítéltábla (Ουγγαρία) στις 2 Μαρτίου 2015 — Gazdasági Versenyhivatal κατά Siemens Aktiengesellschaft Österreich	19
2015/C 171/23	Υπόθεση C-114/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Pau (Γαλλία) στις 6 Μαρτίου 2015 — Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL κατά GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public	19
2015/C 171/24	Υπόθεση C-115/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 6 Μαρτίου 2015 — Secretary of State for the Home Department κατά NA	20
2015/C 171/25	Υπόθεση C-118/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Ισπανία) στις 9 Μαρτίου 2015 — Confederación Sindical ELA και Juan Manuel Martínez Sánchez κατά Aquarbe S.A.U. και Consorcio de Aguas de Busturialdea	21
2015/C 171/26	Υπόθεση C-122/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 10 Μαρτίου 2015 — C	22
2015/C 171/27	Υπόθεση C-129/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 16 Μαρτίου 2015 — H. M. κατά Agentsia za darzhavna finansova inspeksiya (ADFI)	22

Γενικό Δικαστήριο

2015/C 171/28	Υπόθεση T-175/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2015 — Deutsche Börse κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Τομέας των χρηματοπιστωτικών μέσων — Ευρωπαϊκές αγορές παραγώγων προϊόντων — Απόφαση που κηρύσσει μια πράξη συγκεντρώσεως ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά — Εκτίμηση των αποτελεσμάτων της πράξεως συγκεντρώσεως επί του ανταγωνισμού — Βελτίωση της αποτελεσματικότητας — Δεσμεύσεις»)	24
2015/C 171/29	Υπόθεση T-234/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2015 — Mammoet Salvage κατά Επιτροπής («Προσφυγή κατά παραλείψεως και αγωγή αποζημιώσεως — Συμβατική ευθύνη — Εξωσυμβατική ευθύνη — Ένσταση απαραδέκτου — 8ο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης — Εργασίες ανελκύσεως 74 ναυαγίων στον κόλπο του Nouadhibou — Σύμβαση συναφθείσα μεταξύ της προσφεύγουσας-ενάγουσας και της Μαυριτανίας και επικυρωθείσα από την Επιτροπή όσον αφορά τη χρηματοδότηση από την Ένωση — Εκτέλεση της συμβάσεως — Μετάδοση της τελικής ημερομηνίας ισχύος των υποχρεώσεων πληρωμής που υπέχει η Ένωση βάσει της συμβάσεως — Προσφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος»)	24
2015/C 171/30	Υπόθεση T-74/15: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Φεβρουαρίου 2015 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής.	25
2015/C 171/31	Υπόθεση T-107/15: Προσφυγή της 25ης Φεβρουαρίου 2015 — Uganda Commercial Imprex κατά Συμβουλίου	26
2015/C 171/32	Υπόθεση T-112/15: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2015 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	27
2015/C 171/33	Υπόθεση T-117/15: Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2015 — Estland κατά Επιτροπής	28
2015/C 171/34	Υπόθεση T-123/15: Προσφυγή της 16ης Μαρτίου 2015 — Unicorn κατά ΓΕΕΑ — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN-čerpací stanice)	29
2015/C 171/35	Υπόθεση T-124/15: Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2015 — Unicorn κατά ΓΕΕΑ — Mercilink Equipment Leasing (Μονόκερως)	30
2015/C 171/36	Υπόθεση T-125/15: Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2015 — Unicorn κατά ΓΕΕΑ — Mercilink Equipment Leasing (Μονόκερως)	31
2015/C 171/37	Υπόθεση T-128/15: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2015 — Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien κατά ΓΕΕΑ — Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)	31
2015/C 171/38	Υπόθεση T-134/15: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2015 — salesforce.com κατά ΓΕΕΑ (SOCIAL.COM)	32
2015/C 171/39	Υπόθεση T-142/15: Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2015 — DHL Express (France) κατά ΓΕΕΑ — Chronopost (WEBSHIPPING)	33
2015/C 171/40	Υπόθεση T-144/15: Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2015 — L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDEALIA)	34
2015/C 171/41	Υπόθεση T-146/15: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2015 — hyphen κατά ΓΕΕΑ — Skylotec	34
2015/C 171/42	Υπόθεση T-159/15: Προσφυγή της 1ης Απριλίου 2015 — Puma κατά ΓΕΕΑ — Gemma Group (απεικόνιση ζώου σε άλμα)	35

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 171/43	Υπόθεση F-32/14: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 — DO κατά ESMA (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό του ESMA — Έκτακτος υπάλληλος — Μη ανανέωση της συμβάσεως — Έκθεση βαθμολογίας — Καθυστερημένη κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας — Έλλειψη συνέπειας μεταξύ των γενικών και των ειδικών εκτιμήσεων).	36
2015/C 171/44	Υπόθεση F-5/15: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2015 — Nacci κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κτηθέντων στο πλαίσιο εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος — Πρόταση περί πρόσθετου συντάξιμου χρόνου — Εκπρόθεσμη υποβολή διοικητικής ενστάσεως — Μη τήρηση της προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασίας — Προδήλως απαράδεκτο)	36

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2015/C 171/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 155 της 11.5.2015

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 146 της 4.5.2015

EE C 138 της 27.4.2015

EE C 127 της 20.4.2015

EE C 118 της 13.4.2015

EE C 107 της 30.3.2015

EE C 96 της 23.3.2015

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C More Entertainment AB κατά Linus Sandberg

(Υπόθεση C-279/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/EK — Κοινωνία της πληροφορίας — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων — Άρθρο 3, παράγραφος 2 — Απευθείας μετάδοση αθλητικής συναντήσεως σε ιστότοπο)

(2015/C 171/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

C More Entertainment AB

κατά

Linus Sandberg

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία που επεκτείνει το αποκλειστικό δικαίωμα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, που διαλαμβάνονται στο εν λόγω άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και όσον αφορά πράξεις παρουσιάσεως στο κοινό τις οποίες θα μπορούσαν να συνιστούν μεταδόσεις αθλητικών συναντήσεων πραγματοποιούμενες απευθείας στο διαδίκτυο, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, υπό την προϋπόθεση ότι η επέκταση αυτή δεν θίγει την προστασία του δικαιώματος του δημιουργού.

⁽¹⁾ EE C 207 της 20.7.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gérard Fenoll κατά Centre d'aide par le travail «La Jovenne», Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

(Υπόθεση C-316/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 31, παράγραφος 2 — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρο 7 — Έννοια του «εργαζομένου» — Άτομο με αναπηρία — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Εθνική νομοθεσία αντιβαίνουσα στο δίκαιο της Ένωσης — Ρόλος του εθνικού δικαστή)

(2015/C 171/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gérard Fenoll

κατά

Centre d'aide par le travail «La Jovenne», Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

Διατακτικό

Στην έννοια του «εργαζομένου», κατά το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, και το άρθρο 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί να περιλαμβάνεται άτομο το οποίο έχει γίνει δεκτό σε κέντρο αρωγής μέσω της εργασίας, όπως αυτό της κύριας δίκης.

⁽¹⁾ — ΕΕ C 215 της 27.7.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marian Macikowski κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Υπόθεση C-499/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Αρχές της αναλογικότητας και της φορολογικής ουδετερότητας — Επιβολή φόρου για την παράδοση ακινήτου στο πλαίσιο αναγκαστικού πλειστηριασμού — Εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας ο δικαστικός επιμελητής που ενεργεί τον πλειστηριασμό έχει υποχρέωση προς υπολογισμό και απόδοση του ΦΠΑ επί της εν λόγω πράξεως — Καταβολή του πλειστηριασματος στο αρμόδιο δικαστήριο και υποχρεωτική μεταφορά του προς καταβολή ΦΠΑ από το δικαστήριο στον δικαστικό επιμελητή — Αστική και ποινική ευθύνη του δικαστικού επιμελητή σε περίπτωση μη αποδόσεως του ΦΠΑ — Διαφορά μεταξύ της γενικής προθεσμίας για την απόδοση του ΦΠΑ από τους υποκείμενους στον φόρο και της προθεσμίας που επιβάλλεται στον δικαστικό επιμελητή — Μη δυνατότητα εκπτώσεως του καταβληθέντος ΦΠΑ επί των εισροών)

(2015/C 171/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marian Macikowski

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 9, 193 και 199, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε διάταξη του εθνικού δικαίου, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας, κατά την εκποίηση ακινήτου στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, ο φορέας, και συγκεκριμένα ο δικαστικός επιμελητής που έχει προβεί στην εκποίηση, βαρύνεται με τις υποχρεώσεις υπολογισμού, εισπράξεως και αποδόσεως του ΦΠΑ ο οποίος οφείλεται επί του προϊόντος που έχει προκύψει από την πράξη αυτή, εντός της επιβαλλόμενης προθεσμίας.
- 2) Η αρχή της αναλογικότητας έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε διάταξη του εθνικού δικαίου, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας ο δικαστικός επιμελητής ευθύνεται με το σύνολο της περιουσίας του για το ποσό του ΦΠΑ που οφείλεται επί του προϊόντος που έχει προκύψει από την εκποίηση ακινήτου στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, στην περίπτωση κατά την οποία δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του προς είσπραξη και απόδοση του φόρου αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι ο δικαστικός επιμελητής αυτός διαθέτει όντως όλα τα νομικά μέσα για να εκπληρώσει την υποχρέωσή του, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.
- 3) Τα άρθρα 206, 250 και 252 της οδηγίας 2006/112 καθώς και η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε διάταξη του εθνικού δικαίου, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατ' εφαρμογή της οποίας ο καταβάλλων, ο οποίος ορίζεται στη διάταξη αυτή, υποχρεούται να προβαίνει στον υπολογισμό, στην είσπραξη και στην απόδοση του ποσού του ΦΠΑ που οφείλεται για εκποίηση αγαθών πραγματοποιηθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, χωρίς να μπορεί να εκπέσει τον ΦΠΑ επί των εισροών ο οποίος έχει καταβληθεί από τον προμηθευτή κατά το χρονικό διάστημα από την έναρξη της φορολογικής περιόδου έως την ημερομηνία εισπράξεως του φόρου που οφείλει ο υποκείμενος στον φόρο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 367 της 14.12.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Litaksa» UAB κατά «BTA Insurance Company» SE

(Υπόθεση C-556/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Οδηγία 90/232/ΕΟΚ — Άρθρο 2 — Διαφοροποίηση του ύψους του ασφαλιστρου αναλόγως του τύπου κυκλοφορίας του οχήματος)

(2015/C 171/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Litaksa» UAB

κατά

«BTA Insurance Company» SE

Διατακτικό

Το άρθρο 2 της τρίτης οδηγία 90/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1990, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, έχει την έννοια ότι δεν αντιστοιχεί σε «ενιαίο ασφάλιστρο», κατά την έννοια του άρθρου αυτού, ένα ασφάλιστρο το ύψος του οποίου διαφέρει αναλόγως του αν το ασφαλιζόμενο όχημα κυκλοφορεί αποκλειστικώς εντός του εδάφους του κράτους μέλους στο οποίο το εν λόγω όχημα έχει τη συνήθη στάθμευσή του ή εντός του συνολικού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 24 της 25.1.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Moravia Gas Storage a.s., πρώην Globula a.s., Τσεχική Δημοκρατία

(Υπόθεση C-596/13 P) (¹)

(Αίτηση ανατρέσεως — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Υποχρέωση των επιχειρήσεων φυσικού αερίου — Εφαρμογή συστήματος για την κατόπιν διαπραγματεύσεως πρόσβαση των τρίτων στις εγκαταστάσεις αποθηκεύσεως φυσικού αερίου — Απόφαση των τσεχικών αρχών — Προσωρινή εξαίρεση για τις μελλοντικές εγκαταστάσεις υπόγειας αποθηκεύσεως φυσικού αερίου του Dambořice — Απόφαση της Επιτροπής — Διαταγή περί ανακλήσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως εξαίρεσεως — Οδηγίες 2003/55/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ — Διαχρονική εφαρμογή)

(2015/C 171/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρεσεύουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Armati και K. Herrmann)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Moravia Gas Storage a.s., πρώην Globula a.s. (εκπρόσωποι: P. Zákoucký και D. Koláček, advokáti), Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, T. Müller και J. Vlácil)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Globula κατά Επιτροπής (T-465/11, EU: T:2013:406).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 61 της 1.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA κατά Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda

(Υπόθεση C-601/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διεξαγωγή της διαδικασίας — Κριτήρια αναθέσεως του αντικειμένου συμβάσεων — Προσόντα του προσωπικού στο οποίο ανατίθεται η εκτέλεση των συμβάσεων)

(2015/C 171/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA

κατά

Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda

Διατακτικό

Προκειμένου για τη σύναψη συμβάσεως παροχής υπηρεσιών διανοητικής φύσεως, επιμορφώσεως και συμβουλευτικής, το άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, δεν αντιτίθεται στον καθορισμό εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής ενός κριτηρίου με το οποίο είναι δυνατή η αξιολόγηση της ποιότητας συγκεκριμένων ομάδων που προτείνονται από τους υποψηφίους για την εκτέλεση της συμβάσεως αυτής, το οποίο λαμβάνει υπόψη τη σύνθεση της ομάδας καθώς και την πείρα και τις σπουδές των μελών της.

(¹) EE C 39 της 8.2.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 — Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-7/14 P) (¹)

(Αναίρεση — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρα 220, παράγραφος 2, και 239 — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Εισαγωγή κονσερβών μανιταριών καταγωγής Κίνας — Απόφαση που κρίνει ότι δεν δικαιολογείται η διαγραφή των εισαγωγικών δασμών)

(2015/C 171/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (εκπρόσωποι: K. Landry και G. Schwendinger, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Caeiros και B.-R. Killmann)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 52 της 22.2.2014.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 5 Ιουνίου 2014 — Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard κατά Minister Finansów

(Υπόθεση C-275/14)

(2015/C 171/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard

Ανααιρεσίβλητος: Minister Finansów

Με διάταξη της 5ης Φεβρουαρίου 2015 το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 2, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας ⁽¹⁾, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιβάλλει ειδικό φόρο καταναλώσεως στα προσθετικά που υπάγονται στον κωδικό 3811 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που αποτελεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1031/2008 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2008, με συντελεστή υψηλότερο εκείνου που εφαρμόζεται για τα καύσιμα στα οποία προστίθενται.

Το άρθρο 2, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2003/96 έχει την έννοια ότι ιδιώτης μπορεί να το επικαλεστεί έναντι της αρμόδιας εθνικής διοικητικής αρχής στο πλαίσιο δίκης ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, προκειμένου να εμποδίσει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως ασυμβίβαστης με τη διάταξη αυτή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 283, σ. 51.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Rzeszowie (Πολωνία) στις 10 Ιουνίου 2014 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe «Stylinart» sp. z o.o. κατά Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla

(Υπόθεση C-282/14)

(2015/C 171/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Rzeszowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe «Stylinart» sp. z o.o.

Καθού: Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla

Με διάταξη της 11ης Δεκεμβρίου 2014, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάνθηκε ότι είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Rzeszowie.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιανουαρίου 2015 η Ledra Advertising Ltd κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-289/13, Ledra Advertising Ltd κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-8/15 P)

(2015/C 171/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ledra Advertising Ltd (εκπρόσωποι: Χρ. Πασχαλίδης, solicitor, Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος και Α. Riza QC)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί την αίτηση αναιρέσεως και να απορρίψει τις ενστάσεις που ήγειραν οι πρωτοδίκως καθών, καθώς και να τους καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας και να αποφανθεί επί της ουσίας της υποθέσεως.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δικαιο της Ένωσης, καθόσον προέβη, στη διάταξή του, σε σειρά πεπλανημένων νομικών κρίσεων, ως ακολούθως:

- α) Το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στο ότι τα «καθήκοντα που ανατίθενται στη Επιτροπή [...] στο πλαίσιο της Συνθήκης για τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας [εφεξής ΕΜΣ] ουδόλως περιλαμβάνουν ιδία εξουσία λήψεως αποφάσεων και [...] ότι οι ενέργειες των δύο αυτών θεσμικών οργάνων στο πλαίσιο της ίδιας Συνθήκης δεσμεύουν μόνον τον ΕΜΣ» ⁽¹⁾, χωρίς να συνεκτιμήσει τη σημασία της νομικής κρίσεως στην οποία προέβη, στη σκέψη 48, ότι η Επιτροπή «δεν εκχώρησε τον ουσιαστικό έλεγχο των εξουσιών που έχει κατά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 136, παράγραφος 3 ΣΛΕΕ, βάσει της κατ' άρθρο 17 ΣΕΕ εξουσίας της να ενεργεί ως θεσμικό όργανο της Ένωσης επιφορτισμένο να μεριμνά για το αν είναι συμβατές με το δικαιο της Ένωσης οι πράξεις που συνάπτονται κατ' εφαρμογήν της Συνθήκης για τον ΕΜΣ».
- β) Στην απόφαση Pringle ⁽²⁾, επί της οποίας στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο ⁽³⁾, το Δικαστήριο έκρινε ότι, μολονότι η Επιτροπή και η ΕΚΤ δεσμεύουν αποκλειστικώς τον ΕΜΣ ⁽⁴⁾, εντούτοις, όπως επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 164 ⁽⁵⁾ της αποφάσεως αυτής, «τα καθήκοντα που ανατίθενται στην Επιτροπή από τη Συνθήκη ΕΜΣ της επιτρέπουν, όπως προβλέπει το άρθρο 13, παράγραφοι 3 και 4, της Συνθήκης αυτής, να μεριμνά για τη συμβατότητα με το δικαιο της Ένωσης των μνημονίων [συναντίληψης] που συνάπτονται από τον ΕΜΣ», στη δε σκέψη 174, ότι «βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 3, της εν λόγω Συνθήκης, το μνημόνιο [συναντίληψης], το οποίο αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης με το κράτος μέλος που ζητεί τη χορήγηση στήριξης σταθερότητας, πρέπει να συνάδει πλήρως με το δικαιο της Ένωσης».
- γ) Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι «αίτημα αποζημιώσεως στρεφόμενο κατά της Ένωσης και στηριζόμενο απλώς στον παράνομο χαρακτήρα πράξεως ή συμπεριφοράς μη οφειλόμενης σε θεσμικό όργανο της Ένωσης ή στους υπαλλήλους του πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτο» ⁽⁶⁾, χωρίς να συνεκτιμήσει τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο υπόμνημα απαντήσεως της νυν αναιρεσείουσας, στο οποίο επισημαινόταν ότι «η ΕΚΤ [μπορούσε] να ενεργεί μόνον ως [θεσμικό όργανο της Ένωσης], δεδομένου ότι ο ΕΜΣ δεν μπορούσε να ασκεί νομίμως ουσιαστικό έλεγχο της εξουσίας καταναγκασμού βάσει του δικαίου της Ένωσης για να επιτρέψει και/ή να πράξει και/ή να ενεργήσει προς εκπλήρωση της προβαλλόμενης με τη μορφή απειλής αξιώσεως. Η εν λόγω εξουσία καταναγκασμού εκχωρείται αποκλειστικώς στην ΕΚΤ [...] ο δε ουσιαστικός έλεγχος της εν λόγω εξουσίας δεν μπορεί να εκχωρηθεί βάσει του δικαίου της Ένωσης».
- δ) «Η προβαλλόμενη ως ζημιόγonos συμπεριφορά συνίσταται σε παράλειψη ενέργειας εκ μέρους της Επιτροπής κατά την υπογραφή του μνημονίου συναντίληψης. Εντούτοις, το μνημόνιο συναντίληψης υπογράφηκε μετά από τη μείωση της αξίας των καταθέσεων της νυν αναιρεσείουσας [...] Συγκεκριμένα, η μείωση αυτή έλαβε χώρα με τη θέση σε ισχύ των μέτρων της 29ης Μαρτίου 2013. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι [η νυν αναιρεσείουσα] απέδειξε με την αναγκαία βεβαιότητα ότι η ζημία την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη προκλήθηκε όντως από την παράλειψη που προσάπτεται στην Επιτροπή» ⁽⁷⁾. Η κρίση αυτή δεν λαμβάνει υπόψη το επιχείρημα της αναιρεσείουσας που παρατίθεται στη σκέψη 41 «ότι οι προϋποθέσεις προς τις οποίες συναρτάται η διευκόλυνση χρηματοπιστωτικής συνδρομής [εφεξής ΔΧΣ] που χορηγήθηκε στην [Κυπριακή Δημοκρατία] στις 26 Απριλίου 2013 και ο τρόπος που αυτές απαιτήθηκαν από την Επιτροπή και την ΕΚΤ προκάλεσαν στην προσφεύγουσα τη ζημία για την οποία αυτή ζητεί αποζημίωση δυνάμει των άρθρων 268 [ΣΛΕΕ] και 340 ΣΛΕΕ». Ο τρόπος που αυτές απαιτήθηκαν περιελάμβανε την παράλειψη της Επιτροπής να διασφαλίσει ότι οι όροι της συμβάσεως για τη ΔΧΣ ήταν συμβατοί με το δικαιο της Ένωσης και την απειλή της ΕΚΤ περί διακοπής της παροχής ρευστότητας σε ευρώ στην Κύπρο, στοιχεία που αποτελούν διαρκείς πράξεις ή παραλείψεις προς ενέργεια από της 15ης Μαρτίου 2013 έως τη συμμόρφωση προς τους όρους στις 29 Μαρτίου 2013.
- ε) Το περιεχόμενο του μνημονίου συναντίληψης αμφισβητήθηκε λόγω του ότι παρέπεμπε σε προηγούμενη τήρηση όρων που, εξ ορισμού, ανάγονται σε χρονικό σημείο προγενέστερο της μείωσης της αξίας των καταθέσεων της αναιρεσείουσας, στοιχείο το οποίο το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη ως αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας.

στ) «Σε περίπτωση κατά την οποία η προβαλλόμενη ζημιολόγος συμπεριφορά συνίσταται σε παράλειψη, είναι ειδικώς αναγκαίο να υπάρχει η βεβαιότητα ότι η εν λόγω ζημία προκλήθηκε όντως από τις προσαπτόμενες παραλείψεις και όχι από συμπεριφορές διακριτές από τις προσαπτόμενες στα εναγόμενα θεσμικά όργανα» (βλ. Portela κατά Επιτροπής⁽⁸⁾). Δηλαδή, «ακόμα και σε περίπτωση»⁽⁹⁾ κατά την οποία η Επιτροπή είχε ενεργήσει σύμφωνα με την υποχρέωσή της να διασφαλίσει ότι οι προϋποθέσεις ήταν συμβατές με το δίκαιο της Ένωσης, αυτό ουδόλως θα μετέβαλλε την κατάσταση καθόσον «το μνημόνιο συναντίληψης υπογράφηκε μετά τη μείωση της αξίας των καταθέσεων της προσφεύγουσας στην Τράπεζα Κύπρου»⁽¹⁰⁾. Και σε αυτήν την περίπτωση, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εκτιμήσει τα επιχειρήματα που προέβαλε η νυν αναιρεσείουσα (βλ., μεταξύ άλλων, σημεία δ' και ε', ανωτέρω).

ζ) Επιπλέον και επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πραγματική πλάνη κρίνοντας ότι το μνημόνιο συναντίληψης υπογράφηκε μετά τη μείωση της αξίας των καταθέσεων σε όλες τις περιπτώσεις. Στην περίπτωση της Τράπεζας Κύπρου, η τελική μείωση αξίας έλαβε χώρα μόνον κατόπιν της υπογραφής του μνημονίου την 26η Απριλίου 2013, ήτοι στα τέλη Ιουνίου 2013.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο δεχθεί ότι οι πρωτοδίκως καθών ήταν κατά νόμο ικανές να ενεργήσουν ως θεσμικά όργανα της Ένωσης, η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το μέρος της που περιλαμβάνει τις σκέψεις της 55 έως 60 και αφορά το δεύτερο αίτημα [ακυρώσεως], καθίσταται άνευ άλλου τινός αλυσιτελής.

⁽¹⁾ Σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽²⁾ Απόφαση C-370/12 (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽⁴⁾ Σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽⁵⁾ Βλ. επίσης σκέψεις 112 και 163.

⁽⁶⁾ Σκέψη 43 της διατάξεως που εκδόθηκε επί της υποθέσεως Διαδικασία — Σύμβουλοι Επιχειρήσεων κατά Επιτροπής κ.λπ. (C-520/12 P, EU:C:2013:457).

⁽⁷⁾ Σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽⁸⁾ Διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2008, Portela κατά Επιτροπής (T-137/07, EU:T:2008:589, σκέψη 80).

⁽⁹⁾ Απόφαση της 25ης Ιουνίου 1997, Perillo κατά Επιτροπής (T-7/96, EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Ιανουαρίου 2015 οι Ανδρέας Ελευθερίου, Ελένη Ελευθερίου και Λίλια Παπαχριστοφή κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-291/13, Ανδρέας Ελευθερίου, Ελένη Ελευθερίου και Λίλια Παπαχριστοφή κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-9/15 P)

(2015/C 171/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείοντες: Ανδρέας Ελευθερίου, Ελένη Ελευθερίου και Λίλια Παπαχριστοφή (εκπρόσωποι: Χρ. Πασχαλίδης, solicitor, Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος και Α. Riza QC)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να δεχθεί την αίτηση αναίρεσεως και να απορρίψει τις ενστάσεις που ήγειραν οι καθών, καθώς και να τους καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας και να αποφανθεί επί της ουσίας της υποθέσεως.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δίκαιο της Ένωσης, καθόσον προέβη, στη διάταξή του, σε σειρά πεπλανημένων νομικών κρίσεων, ως ακολούθως:

- α') Το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στο ότι τα «καθήκοντα που ανατίθενται στη Επιτροπή [...] στο πλαίσιο της Συνθήκης για τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας [εφεξής ΕΜΣ] ουδόλως περιλαμβάνουν ίδια εξουσία λήψεως αποφάσεων και [...] ότι οι ενέργειες των δύο αυτών θεσμικών οργάνων στο πλαίσιο της ίδιας Συνθήκης δεσμεύουν μόνον τον ΕΜΣ»⁽¹⁾, χωρίς να συνεκτιμήσει τη σημασία της νομικής κρίσεως στην οποία προέβη, στη σκέψη 48, ότι η Επιτροπή «δεν εκχώρησε τον ουσιαστικό έλεγχο των εξουσιών που έχει κατά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων δυνάμει του άρθρου 136, παράγραφος 3 ΣΛΕΕ, βάσει της κατ' άρθρο 17 ΣΕΕ εξουσίας της να ενεργεί ως θεσμικό όργανο της Ένωσης επιφορτισμένο να μεριμνά για το αν είναι συμβατές με το δίκαιο της Ένωσης οι πράξεις που συνάπτονται κατ' εφαρμογήν της Συνθήκης για τον ΕΜΣ».
- β') Στην απόφαση Pringle⁽²⁾, επί της οποίας στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο⁽³⁾, το Δικαστήριο έκρινε ότι, μολονότι η Επιτροπή και η ΕΚΤ δεσμεύουν αποκλειστικώς τον ΕΜΣ⁽⁴⁾, εντούτοις, όπως επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 164⁽⁵⁾ της απόφασης αυτής, «τα καθήκοντα που ανατίθενται στην Επιτροπή από τη Συνθήκη ΕΜΣ της επιτρέπουν, όπως προβλέπει το άρθρο 13, παράγραφοι 3 και 4, της Συνθήκης αυτής, να μεριμνά για τη συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης των μνημονίων [συναντίληψης] που συνάπτονται από τον ΕΜΣ», στη δε σκέψη 174, ότι «βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 3, της εν λόγω Συνθήκης, το μνημόνιο [συναντίληψης], το οποίο αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης με το κράτος μέλος που ζητεί τη χορήγηση στήριξης σταθερότητας, πρέπει να συνάδει πλήρως με το δίκαιο της Ένωσης».
- γ') Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι «αίτημα αποζημιώσεως στρεφόμενο κατά της Ένωσης και στηριζόμενο απλώς στον παράνομο χαρακτήρα πράξεως ή συμπεριφοράς μη οφειλόμενης σε θεσμικό όργανο της Ένωσης ή στους υπαλλήλους του πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτο»⁽⁶⁾, χωρίς να συνεκτιμήσει τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο υπόμνημα απαντήσεως των νυν αναιρεσιδόντων, στο οποίο επισημαινόταν ότι «η ΕΚΤ [μπορούσε] να ενεργεί μόνον ως [θεσμικό όργανο της Ένωσης]. δεδομένου ότι ο ΕΜΣ δεν μπορούσε να ασκεί νομίμως ουσιαστικό έλεγχο της εξουσίας καταναγκασμού βάσει του δικαίου της Ένωσης για να επιτρέψει και/ή να πράξει και/ή να ενεργήσει προς εκπλήρωση της προβαλλόμενης με τη μορφή απειλής αξιώσεως. Η εν λόγω εξουσία καταναγκασμού εκχωρείται αποκλειστικώς στην ΕΚΤ [...] ο δε ουσιαστικός έλεγχος της εν λόγω εξουσίας δεν μπορεί να εκχωρηθεί βάσει του δικαίου της Ένωσης».
- δ') «Η προβαλλόμενη ως ζημιόγonos συμπεριφορά συνίσταται σε παράλειψη ενέργειας εκ μέρους της Επιτροπής κατά την υπογραφή του μνημονίου συναντίληψης. Εντούτοις, το μνημόνιο συναντίληψης υπογράφηκε μετά από τη μείωση της αξίας των καταθέσεων των νυν αναιρεσιδόντων [...] Συγκεκριμένα, η μείωση αυτή έλαβε χώρα με τη θέση σε ισχύ των μέτρων της 29ης Μαρτίου 2013. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι [οι νυν αναιρεσιδόντες] απέδειξαν με την αναγκαία βεβαιότητα ότι η ζημία την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν προκλήθηκε όντως από την παράλειψη που προσάπτεται στην Επιτροπή»⁽⁷⁾. Η κρίση αυτή δεν λαμβάνει υπόψη το επιχείρημα των αναιρεσιδόντων που παρατίθεται στη σκέψη 41 «ότι οι προϋποθέσεις προς τις οποίες συναρτάται η διευκόλυνση χρηματοπιστωτικής συνδρομής [εφεξής ΔΧΣ] που χορηγήθηκε στην [Κυπριακή Δημοκρατία] στις 26 Απριλίου 2013 και ο τρόπος που αυτές απαιτήθηκαν από την Επιτροπή και την ΕΚΤ προκάλεσαν στην προσφεύγουσα τη ζημία για την οποία αυτή ζητεί αποζημίωση δυνάμει των άρθρων 268 [ΣΛΕΕ] και 340 ΣΛΕΕ». Ο τρόπος που αυτές απαιτήθηκαν περιελάμβανε την παράλειψη της Επιτροπής να διασφαλίσει ότι οι όροι της συμβάσεως για τη ΔΧΣ ήταν συμβατοί με το δίκαιο της Ένωσης και την απειλή της ΕΚΤ περί διακοπής της παροχής ρευστότητας σε ευρώ στην Κύπρο, στοιχεία που αποτελούν διαρκείς πράξεις ή παραλείψεις προς ενέργεια από της 15ης Μαρτίου 2013 έως τη συμμόρφωση προς τους όρους στις 29 Μαρτίου 2013.
- ε') Το περιεχόμενο του μνημονίου συναντίληψης αμφισβητήθηκε λόγω του ότι παρέπεμπε σε προηγούμενη τήρηση όρων που, εξ ορισμού, ανάγονται σε χρονικό σημείο προγενέστερο της μείωσης της αξίας των καταθέσεων των αναιρεσιδόντων, στοιχείο το οποίο το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη ως αναπόσπαστο μέρος συμπεριφοράς.
- στ') «Σε περίπτωση κατά την οποία η προβαλλόμενη ζημιόγonos συμπεριφορά συνίσταται σε παράλειψη, είναι ειδικώς αναγκαίο να υπάρχει η βεβαιότητα ότι η εν λόγω ζημία προκλήθηκε όντως από τις προσαπτόμενες παραλείψεις και όχι από συμπεριφορές διακριτές από τις προσαπτόμενες στα εναγόμενα θεσμικά όργανα» (βλ. Portela κατά Επιτροπής⁽⁸⁾). Δηλαδή, «ακόμα και σε περίπτωση»⁽⁹⁾ κατά την οποία η Επιτροπή είχε ενεργήσει σύμφωνα με την υποχρέωσή της να διασφαλίσει ότι οι προϋποθέσεις ήταν συμβατές με το δίκαιο της Ένωσης, αυτό ουδόλως θα μετέβαλλε την κατάσταση καθόσον «το μνημόνιο συναντίληψης υπογράφηκε μετά τη μείωση της αξίας των καταθέσεων της προσφεύγουσας στην Τράπεζα Κύπρου»⁽¹⁰⁾. Και σε αυτήν την περίπτωση, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εκτιμήσει τα επιχειρήματα που προέβησαν οι νυν αναιρεσιδόντες (βλ., μεταξύ άλλων, σημεία δ' και ε', ανωτέρω).
- ζ') Επιπλέον και επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πραγματική πλάνη κρίνοντας ότι το μνημόνιο συναντίληψης υπογράφηκε μετά τη μείωση της αξίας των καταθέσεων σε όλες τις περιπτώσεις. Στην περίπτωση της Τράπεζας Κύπρου, η τελική μείωση αξίας έλαβε χώρα μόνον κατόπιν της υπογραφής του μνημονίου την 26η Απριλίου 2013, ήτοι στα τέλη Ιουνίου 2013.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο δεχθεί ότι οι καθών ήταν κατά νόμων ικανές να ενεργήσουν ως θεσμικά όργανα της Ένωσης, η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το μέρος της που περιλαμβάνει τις σκέψεις της 55 έως 60 και αφορά το δεύτερο αίτημα [ακυρώσεως], καθίσταται άνευ άλλου τινός αλυσιτελής.

⁽¹⁾ Σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽²⁾ Απόφαση C-370/12 (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽⁴⁾ Σκέψη 45 της αποφάσεως της 10ης Νοεμβρίου 2014.

⁽⁵⁾ Βλ. επίσης σκέψεις 112 και 163.

⁽⁶⁾ Σκέψη 43 της διατάξεως που εκδόθηκε επί της υποθέσεως Διαδικασία — Σύμβουλοι Επιχειρήσεων κατά Επιτροπής κ.λπ. (C-520/12 P, EU:C:2013:457).

⁽⁷⁾ Σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽⁸⁾ Διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2008, Portela κατά Επιτροπής (T-137/07, EU:T:2008:589, σκέψη 80).

⁽⁹⁾ Απόφαση της 25ης Ιουνίου 1997, Perillo κατά Επιτροπής (T-7/96, EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Ιανουαρίου 2015 οι Χρίστος Θεοφίλου και Ελένη Θεοφίλου κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-293/13, Χρίστος Θεοφίλου και Ελένη Θεοφίλου κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-10/15 P)

(2015/C 171/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Χρίστος Θεοφίλου και Ελένη Θεοφίλου (εκπρόσωποι: Χρ. Πασχαλίδης, solicitor, Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος και Α. Riza QC)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Οι ανααιρεσέοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί την αίτηση αναίρεσεως και να απορρίψει τις ενστάσεις που ήγειραν οι πρωτοδίκως καθών, καθώς και να τους καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας και να αποφανθεί επί της ουσίας της υποθέσεως.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δίκαιο της Ένωσης, καθόσον προέβη, στη διάταξή του, σε σειρά πεπλανημένων νομικών κρίσεων, ως ακολούθως:

- α) Το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στο ότι τα «καθήκοντα που ανατίθενται στη Επιτροπή [...] στο πλαίσιο της Συνθήκης για τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας [εφεξής ΕΜΣ] ουδόλως περιλαμβάνουν ιδία εξουσία λήψεως αποφάσεων και [...] ότι οι ενέργειες των δύο αυτών θεσμικών οργάνων στο πλαίσιο της ίδιας Συνθήκης δεσμεύουν μόνον τον ΕΜΣ» ⁽¹⁾, χωρίς να συνεκτιμήσει τη σημασία της νομικής κρίσεως στην οποία προέβη, στη σκέψη 48, ότι η Επιτροπή «δεν εκχώρησε τον ουσιαστικό έλεγχο των εξουσιών που έχει κατά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 136, παράγραφος 3 ΣΛΕΕ, βάσει της κατ' άρθρο 17 ΣΕΕ εξουσίας της να ενεργεί ως θεσμικό όργανο της Ένωσης επιφορτισμένο να μεριμνά για το αν είναι συμβατές με το δίκαιο της Ένωσης οι πράξεις που συνάπτονται κατ' εφαρμογήν της Συνθήκης για τον ΕΜΣ».

- β) Στην απόφαση Pringle ⁽²⁾, επί της οποίας στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο ⁽³⁾, το Δικαστήριο έκρινε ότι, μολονότι η Επιτροπή και η ΕΚΤ δεσμεύουν αποκλειστικώς τον ΕΜΣ ⁽⁴⁾, εντούτοις, όπως επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 164 ⁽⁵⁾ της αποφάσεως αυτής, «τα καθήκοντα που ανατίθενται στην Επιτροπή από τη Συνθήκη ΕΜΣ της επιτρέπουν, όπως προβλέπει το άρθρο 13, παράγραφοι 3 και 4, της Συνθήκης αυτής, να μεριμνά για τη συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης των μνημονίων [συναντίληψης] που συνάπτονται από τον ΕΜΣ», στη δε σκέψη 174, ότι «βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 3, της εν λόγω Συνθήκης, το μνημόνιο [συναντίληψης], το οποίο αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης με το κράτος μέλος που ζητεί τη χορήγηση στήριξης σταθερότητας, πρέπει να συνάδει πλήρως με το δίκαιο της Ένωσης».
- γ) Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι «αίτημα αποζημιώσεως στρεφόμενο κατά της Ένωσης και στηριζόμενο απλώς στον παράνομο χαρακτήρα πράξεως ή συμπεριφοράς μη οφειλόμενης σε θεσμικό όργανο της Ένωσης ή στους υπαλλήλους του πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτο» ⁽⁶⁾, χωρίς να συνεκτιμήσει τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο υπόμνημα απαντήσεως των νυν αναιρεσιδόντων, στο οποίο επισημαινόταν ότι «η ΕΚΤ [μπορούσε] να ενεργεί μόνον ως [θεσμικό όργανο της Ένωσης], δεδομένου ότι ο ΕΜΣ δεν μπορούσε να ασκεί νομίμως ουσιαστικό έλεγχο της εξουσίας καταναγκασμού βάσει του δικαίου της Ένωσης για να επιτρέψει και/ή να πράξει και/ή να ενεργήσει προς εκπλήρωση της προβαλλόμενης με τη μορφή απειλής αξιώσεως. Η εν λόγω εξουσία καταναγκασμού εκχωρείται αποκλειστικώς στην ΕΚΤ [...] ο δε ουσιαστικός έλεγχος της εν λόγω εξουσίας δεν μπορεί να εκχωρηθεί βάσει του δικαίου της Ένωσης».
- δ) «Η προβαλλόμενη ως ζημιολόγος συμπεριφορά συνίσταται σε παράλειψη ενέργειας εκ μέρους της Επιτροπής κατά την υπογραφή του μνημονίου συναντίληψης. Εντούτοις, το μνημόνιο συναντίληψης υπογράφηκε μετά από τη μείωση της αξίας των καταθέσεων των νυν αναιρεσιδόντων [...] Συγκεκριμένα, η μείωση αυτή έλαβε χώρα με τη θέση σε ισχύ των μέτρων της 29ης Μαρτίου 2013. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι [οι νυν αναιρεσιδόντες] απέδειξαν με την αναγκαία βεβαιότητα ότι η ζημία την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν προκλήθηκε όντως από την παράλειψη που προσάπτεται στην Επιτροπή» ⁽⁷⁾. Η κρίση αυτή δεν λαμβάνει υπόψη το επιχείρημα των αναιρεσιδόντων που παρατίθεται στη σκέψη 41 «ότι οι προϋποθέσεις προς τις οποίες συναρτάται η διευκόλυνση χρηματοπιστωτικής συνδρομής [εφεξής ΔΧΣ] που χορηγήθηκε στην [Κυπριακή Δημοκρατία] στις 26 Απριλίου 2013 και ο τρόπος που αυτές απαιτήθηκαν από την Επιτροπή και την ΕΚΤ προκάλεσαν στην προσφεύγουσα τη ζημία για την οποία αυτή ζητεί αποζημίωση δυνάμει των άρθρων 268 [ΣΛΕΕ] και 340 ΣΛΕΕ». Ο τρόπος που αυτές απαιτήθηκαν περιελάμβανε την παράλειψη της Επιτροπής να διασφαλίσει ότι οι όροι της συμβάσεως για τη ΔΧΣ ήταν συμβατοί με το δίκαιο της Ένωσης και την απειλή της ΕΚΤ περί διακοπής της παροχής ρευστότητας σε ευρώ στην Κύπρο, στοιχεία που αποτελούν διαρκείς πράξεις ή παραλείψεις προς ενέργεια από της 15ης Μαρτίου 2013 έως τη συμμόρφωση προς τους όρους στις 29 Μαρτίου 2013.
- ε) Το περιεχόμενο του μνημονίου συναντίληψης αμφισβητήθηκε λόγω του ότι παρέπεμπε σε προηγούμενη τήρηση όρων που, εξ ορισμού, ανάγονται σε χρονικό σημείο προγενέστερο της μείωσης της αξίας των καταθέσεων των αναιρεσιδόντων, στοιχείο το οποίο το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη ως αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας.
- στ) «Σε περίπτωση κατά την οποία η προβαλλόμενη ζημιολόγος συμπεριφορά συνίσταται σε παράλειψη, είναι ειδικώς αναγκαίο να υπάρχει η βεβαιότητα ότι η εν λόγω ζημία προκλήθηκε όντως από τις προσαπτόμενες παραλείψεις και όχι από συμπεριφορές διακριτές από τις προσαπτόμενες στα εναγόμενα θεσμικά όργανα» (βλ. Portela κατά Επιτροπής ⁽⁸⁾). Δηλαδή, «ακόμα και σε περίπτωση» ⁽⁹⁾ κατά την οποία η Επιτροπή είχε ενεργήσει σύμφωνα με την υποχρέωσή της να διασφαλίσει ότι οι προϋποθέσεις ήταν συμβατές με το δίκαιο της Ένωσης, αυτό ουδόλως θα μετέβαλλε την κατάσταση καθόσον «το μνημόνιο συναντίληψης υπογράφηκε μετά τη μείωση της αξίας των καταθέσεων της προσφεύγουσας στην Τράπεζα Κύπρου» ⁽¹⁰⁾. Και σε αυτήν την περίπτωση, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εκτιμήσει τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι νυν αναιρεσιδόντες (βλ., μεταξύ άλλων, σημεία δ' και ε', ανωτέρω).
- ζ) Επιπλέον και επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πραγματική πλάνη κρίνοντας ότι το μνημόνιο συναντίληψης υπογράφηκε μετά τη μείωση της αξίας των καταθέσεων σε όλες τις περιπτώσεις. Στην περίπτωση της Τράπεζας Κύπρου, η τελική μείωση αξίας έλαβε χώρα μόνον κατόπιν της υπογραφής του μνημονίου την 26η Απριλίου 2013, ήτοι στα τέλη Ιουνίου 2013.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο δεχθεί ότι οι πρωτοδίκως καθών ήταν κατά νόμο ικανές να ενεργήσουν ως θεσμικά όργανα της Ένωσης, η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το μέρος της που περιλαμβάνει τις σκέψεις της 55 έως 60 και αφορά το δεύτερο αίτημα [ακυρώσεως], καθίσταται άνευ άλλου τινός αλυσιτελής.

⁽¹⁾ Σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽²⁾ Απόφαση C-370/12 (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽⁴⁾ Σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽⁵⁾ Βλ. επίσης σκέψεις 112 και 163.

⁽⁶⁾ Σκέψη 43 της διατάξεως που εκδόθηκε επί της υποθέσεως Διαδικασία — Σύμβουλοι Επιχειρήσεων κατά Επιτροπής κ.λπ. (C-520/12 P, EU: C:2013:457).

⁽⁷⁾ Σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

⁽⁸⁾ Διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2008, Portela κατά Επιτροπής (T-137/07, EU:T:2008:589, σκέψη 80).

⁽⁹⁾ Απόφαση της 25ης Ιουνίου 1997, Perillo κατά Επιτροπής (T-7/96, EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία)
στις 10 Φεβρουαρίου 2015 — Firma Theodor Pfister κατά Landkreis Main-Spessart**

(Υπόθεση C-58/15)

(2015/C 171/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Firma Theodor Pfister

Καθής: Landkreis Main-Spessart

Προδικαστικό ερώτημα

- Επιτρέπει το άρθρο 27, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, την είσπραξη, για τη μεταβατική περίοδο του έτους 2007, τελών για την κάλυψη του κόστους των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των νωπών κρεάτων, βάσει προγενέστερου δικαίου (οδηγία 85/73/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 96/43/ΕΚ);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ L 165, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 17 Φεβρουαρίου
2015 — Emmanuel Lebek κατά Janusz Domino**

(Υπόθεση C-70/15)

(2015/C 171/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Emmanuel Lebek

Καθού: Janusz Domino

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 34, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾, την έννοια ότι η προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη δυνατότητα «ασκήσεως προσφυγής» καταλαμβάνει τόσο την περίπτωση στην οποία η προσφυγή μπορεί να ασκηθεί εντός της προβλεπόμενης από την εθνική νομοθεσία προθεσμίας όσο και την περίπτωση στην οποία η προθεσμία αυτή έχει ήδη παρέλθει, πλην όμως ο εναγόμενος μπορεί να υποβάλει αίτηση για την απαλλαγή του από τα αποτελέσματα της παρόδου της εν λόγω προθεσμίας και —αφού του δοθεί αυτή η απαλλαγή— να καταθέσει την προσφυγή;
- 2) Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και καταργήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000⁽²⁾ του Συμβουλίου, την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή των διατάξεων του εθνικού δικαίου περί απαλλαγής του εναγομένου από τα αποτελέσματα της παρόδου της προθεσμίας για την άσκηση ενδίκου μέσου ή ότι ο εναγόμενος δύναται να επιλέξει αν θα υποβάλει αίτηση κατά την εν λόγω διάταξη ή θα κάνει χρήση του αντίστοιχου νομικού θεσμού του εθνικού δικαίου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 12, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 324, σ. 79.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) στις 18 Φεβρουαρίου 2015 — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău κατά Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare κ.λπ.

(Υπόθεση C-74/15)

(2015/C 171/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Oradea

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Εφεσίβλητοι: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Cristian Nicolae Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta, εκπροσωπούμενη από την εκκαθαρίστρια εταιρία Pareto Grup IPURL, SC Crisco SRL εκπροσωπούμενη από την ειδική σύνδικο πτωχεύσεως CII Renata Moldovan, SC Crisco SRL εκπροσωπούμενη από τον ειδικό διαχειριστή Cristian Tarcău

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾, όσον αφορά τον ορισμό του «καταναλωτή», την έννοια ότι περιλαμβάνονται στον ορισμό αυτό ή ότι, αντιθέτως, αποκλείονται από αυτόν τα φυσικά πρόσωπα που έχουν υπογράψει με την ιδιότητα του εγγυητή πρόσθετες πράξεις ή παρεπόμενες συμβάσεις (συμβάσεις εγγυήσεως ή συμβάσεις ενυπόθηκης εγγυήσεως) όσον αφορά σύμβαση πιστώσεως που έχει συνάψει εμπορική εταιρία για την άσκηση της δραστηριότητάς της, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες αυτά τα φυσικά πρόσωπα δεν έχουν καμία σχέση με τη δραστηριότητα της εν λόγω εμπορικής εταιρίας και ενήργησαν με σκοπό ξένο προς την επαγγελματική δραστηριότητά τους;

- 2) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ την έννοια ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής μόνον οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ εμπόρων και καταναλωτών και έχουν ως αντικείμενο την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών ή ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας και οι παρεπόμενες συμβάσεως πιστώσεως συμβάσεις (συμβάσεις εγγυήσεως ή ενυπόθηκες εγγυήσεις) στις οποίες η δανειολήπτρια είναι εμπορική εταιρία και οι οποίες συνάπτονται από φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν καμία σχέση με τη δραστηριότητα της εν λόγω εμπορικής εταιρίας και ενήργησαν με σκοπό ξένο προς την επαγγελματική δραστηριότητά τους;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) στις 19 Φεβρουαρίου 2015 — Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek και Frédéric Ensche Famenne κατά Ministerraad, παρεμβαίνοντες: Arcofin CVBA κ.λπ.

(Υπόθεση C-76/15)

(2015/C 171/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek και Frédéric Ensche Famenne

Καθού: Ministerraad

Παρεμβαίνοντες: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA και Arcoplus CVBA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 2 και 3 της οδηγίας 94/19/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων, εν ανάγκη σε συνδυασμό με τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (²) και με τη γενική αρχή της ισότητας, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι:
- α) επιβάλλουν στα κράτη μέλη να εγγυώνται τα μερίδια των αναγνωρισμένων συνεταιρισμών οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον χρηματοπιστωτικό τομέα, κατά τον ίδιο τρόπο όπως τις καταθέσεις;
 - β) απαγορεύουν σε κράτος μέλος να αναθέσει στην οντότητα, η οποία είναι εν μέρει επιφορτισμένη με την εγγύηση των κατά την εν λόγω οδηγία καταθέσεων, να εγγυάται επίσης, μέχρι το ποσό των 100 000 ευρώ, την αξία των μεριδίων των μελών, φυσικών προσώπων, αναγνωρισμένου συνεταιρισμού που δραστηριοποιείται στον χρηματοπιστωτικό τομέα;
- 2) Είναι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 3ης Ιουλίου 2014 (³), «σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33927 (12/C) (πρώην 11/NN) που εφάρμοσε το Βέλγιο — Σύστημα εγγύησης για την προστασία των μεριδίων φυσικών προσώπων που είναι μέλη χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών», συμβατή με τα άρθρα 107 και 296 ΣΛΕΕ κατά το μέτρο που χαρακτηρίζει ως νέα κρατική ενίσχυση το σύστημα εγγυήσεων που αποτελεί το αντικείμενο της αποφάσεως αυτής;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 107 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σύστημα κρατικής εγγυήσεως χορηγούμενης στα μέλη, φυσικά πρόσωπα, αναγνωρισμένων συνεταιρισμών οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον χρηματοπιστωτικό τομέα, κατά την έννοια του άρθρου 36/24, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, σημείο 3, του νόμου της 22ας Φεβρουαρίου 1998 περί του Οργανισμού της Εθνικής Τράπεζας του Βελγίου, συνιστά νέα κρατική ενίσχυση η οποία έπρεπε να κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή;

- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, είναι η ίδια απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής συμβατή με το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, αν ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην απόφαση αυτή κρίθηκε ότι η επίμαχη κρατική ενίσχυση τέθηκε σε εφαρμογή πριν από τις 3 Μαρτίου 2011 ή πριν από την 1η Απριλίου 2011 ή σε μία από τις δύο αυτές ημερομηνίες, ή, αντιστρόφως, αν ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σε αυτή κρίθηκε ότι η επίμαχη κρατική ενίσχυση τέθηκε σε εφαρμογή σε μεταγενέστερη ημερομηνία;
- 5) Πρέπει το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος τη θέσπιση μέτρου, όπως το περιεχόμενο στο άρθρο 36/24, παράγραφος 1, σημείο 3, του νόμου της 22ας Φεβρουαρίου 1998 περί του Οργανισμού της Εθνικής Τράπεζας του Βελγίου, αν το μέτρο αυτό συνιστά εφαρμογή κρατικής ενισχύσεως ή ανήκει σε κρατική ενίσχυση η οποία έχει ήδη τεθεί σε εφαρμογή και αυτή η κρατική ενίσχυση δεν έχει ακόμη κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή;
- 6) Πρέπει το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος τη λήψη, χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μέτρου, όπως το περιεχόμενο στο άρθρο 36/24, παράγραφος 1, σημείο 3, του νόμου της 22ας Φεβρουαρίου 1998 περί του Οργανισμού της Εθνικής Τράπεζας του Βελγίου, αν το μέτρο αυτό ανήκει σε κρατική ενίσχυση η οποία δεν έχει ακόμη τεθεί σε εφαρμογή;

⁽¹⁾ ΕΕ L 135, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

⁽³⁾ Απόφαση 2014/686/ΕΕ της Επιτροπής, της 3ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33927 (12/C) (πρώην 11/NN) που εφάρμοσε το Βέλγιο — Σύστημα εγγυήσεως για την προστασία των μεριδίων φυσικών προσώπων που είναι μέλη χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών [κοινοποιήθηκε υπό τον αριθμό C(2014) 1021] (ΕΕ L 284, σ. 53).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις
20 Φεβρουαρίου 2015 — Colena AG κατά Deiters GmbH**

(Υπόθεση C-78/15)

(2015/C 171/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Colena AG

Καθή: Deiters GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι έγχρωμοι φακοί επαφής με σύνθεση από συμπολυμερή και νερό (υδρογέλη) και χωρίς διόρθωση όρασης να θεωρηθούν, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1223/2009 ⁽¹⁾, ως «καλλυντικό προϊόν» («ουσία» ή/και «μείγμα») το οποίο, σύμφωνα με τη διατύπωση της διάταξης αυτής, προορίζεται να έλθει σε επαφή με εξωτερικά μέρη του ανθρώπινου σώματος;
- 2) Έχει ο κανονισμός 1223/2009 εφαρμογή και στην περίπτωση όπου συγκεκριμένο προϊόν δεν πληροί μεν τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, πλην όμως, λαμβανομένου υπόψη του κύριου σκοπού που επιτελεί το προϊόν αυτό, ο μέσος από άποψη πληροφόρησης, προσοχής και ενημέρωσης καταναλωτής το αντιλαμβάνεται ως «καλλυντικό προϊόν», και για τον λόγο ότι, παραδείγματος χάρι, στη συσκευασία του αναγράφονται στην αγγλική γλώσσα φράσεις όπως «η οδηγία της ΕΕ για τα καλλυντικά ισχύει και για τα οφθαλμολογικά κοσμητικά προϊόντα» ή «η οδηγία της ΕΕ για τα καλλυντικά ισχύει και για τα προϊόντα χρωματισμού των οφθαλμών»;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ L 342, σ. 59).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 27 Φεβρουαρίου 2015 — Sprengen/Pakweg Douane BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-97/15)

(2015/C 171/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Sprengen/Pakweg Douane BV

Αναερσιβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η σημείωση 5Γ, τελευταίο εδάφιο, στο κεφάλαιο 84 της ΣΟ –λαμβανομένων υπόψη ή όχι των παραρτημάτων Α και Β της Συμφωνίας για το εμπόριο προϊόντων της τεχνολογίας πληροφοριών– να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συσκευές όπως τα περιγραφόμενα στην παρούσα απόφαση screenplays πρέπει ως «μονάδες μνήμης σε σκληρούς δίσκους» να καταταγούν στη διάκριση 8471 70 50 της ΣΟ, μολονότι οι συσκευές έχουν τέτοια χαρακτηριστικά και τέτοιες ιδιότητες ώστε να μπορούν να αναπαράγουν αποθηκευμένα στους σκληρούς δίσκους πολυμεσικά αρχεία σε συσκευή τηλεόρασεως ή σε μόνιτορ για βίντεο μετά τη μετατροπή των αρχείων σε αναλογικά σήματα;
- 2) Αν στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, πρέπει η κλάση 8521 της ΣΟ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην κλάση αυτή μπορούν να καταταγούν συσκευές όπως τα screenplays, έστω και αν η βιντεοφωνική λειτουργία αναπαραγωγής δεν είναι η μόνη, αλλά η κύρια λειτουργία τους;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Ισπανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2015 — María Begoña Espadas Recio κατά Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

(Υπόθεση C-98/15)

(2015/C 171/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: María Begoña Espadas Recio

Εναγομένη: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE) (Δημόσια Υπηρεσία Απασχολήσεως)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Κατ' εφαρμογή της νομολογίας η οποία διαμορφώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 2010, Bruno κ.λπ., C-395/08, έχει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία μερικής απασχόλησης, η οποία προσαρτάται στην οδηγία 97/81/ΕΚ ⁽¹⁾, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης, την έννοια ότι έχει εφαρμογή σε ανταποδοτικό επίδομα ανεργίας όπως αυτό του άρθρου 210 του ισπανικού γενικού νόμου κοινωνικής ασφαλίσεως, το οποίο χρηματοδοτείται αποκλειστικώς από τις εισφορές που καταβάλλουν ο εργαζόμενος και οι επιχειρήσεις στις οποίες έχει εργαστεί, σε συνάρτηση προς τις περιόδους απασχολήσεως για τις οποίες έχουν καταβληθεί εισφορές κατά τα έξι έτη που προηγούνται της ένομης καταστάσεως της ανεργίας;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, κατ' εφαρμογή της νομολογίας η οποία διαμορφώθηκε με την προπαρατεθείσα απόφαση *Bruno* κ.λπ., έχει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαισίου την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνικό κανόνα, ο οποίος, όπως το άρθρο 3, παράγραφος 4, του βασιλικού διατάγματος 625/1985, της 2ας Απριλίου (κανονισμός περί των επιδομάτων ανεργίας), στο οποίο παραπέμπει ο κανόνας 4, της παραγράφου 1, της 7ης συμπληρωματικής διατάξεως, του γενικού νόμου κοινωνικής ασφάλισης —στις περιπτώσεις «κάθετης» μερικής απασχολήσεως (εργασία τριών μόνον ημερών την εβδομάδα)— εξαιρεί, για τους σκοπούς του υπολογισμού της διάρκειας καταβολής του επιδόματος ανεργίας, τις μη δεδουλευμένες ημέρες παρά το ότι έχουν καταβληθεί για αυτές εισφορές, με τη συνακόλουθη μείωση της διάρκειας της αναγνωρισθείσας παροχής;
- 3) Έχει η απαγόρευση άμεσης ή έμμεσης δυσμενούς διακρίσεως λόγω φύλου του άρθρου 4 της οδηγίας 79/7 ⁽²⁾ την έννοια ότι εμποδίζει ή αντιτίθεται σε εθνικό κανόνα, ο οποίος, όπως το άρθρο 3, παράγραφος 4, του βασιλικού διατάγματος 625/1985, στις περιπτώσεις «κάθετης» μερικής απασχολήσεως (εργασία τριών μόνον ημερών την εβδομάδα), εξαιρεί τις μη δεδουλευμένες ημέρες του υπολογισμού τους ως ημερών ασφαλίσεως, με τη συνακόλουθη μείωση της διάρκειας καταβολής του επιδόματος ανεργίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 14, σ. 9.

⁽²⁾ Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ ειδ. έκδ. 003/01, σ. 160).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Ισπανία)
στις 27 Φεβρουαρίου 2015 — Christian Liffers κατά Producciones Mandarin, S.L. και Gestevisión
Telecinco, S.A.**

(Υπόθεση C-99/15)

(2015/C 171/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Christian Liffers

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Producciones Mandarin, S.L. και Gestevisión Telecinco, S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, την έννοια ότι δεν επιτρέπει στον ζημιωθέντα λόγω προσβολής του δικαιώματός του πνευματικής ιδιοκτησίας, ο οποίος ζητεί αποζημίωση προς αποκατάσταση της προκληθείσας περιουσιακής ζημίας υπολογιζόμενη επί τη βάση του ποσού των αμοιβών ή δικαιωμάτων που θα του οφείλονταν αν ο παραβάτης είχε ζητήσει άδεια χρήσεως του επίμαχου δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, να ζητήσει, επιπλέον, χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που ισχυρίζεται ότι υπέστη;

⁽¹⁾ ΕΕ L 157, σ. 45.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítéltábla (Ουγγαρία) στις 2 Μαρτίου 2015 — Gazdasági Versenyhivatal κατά Siemens Aktiengesellschaft Österreich

(Υπόθεση C-102/15)

(2015/C 171/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Ítéltábla

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: Gazdasági Versenyhivatal

Εναγόμενη και εφεσίβλητη: Siemens Aktiengesellschaft Österreich

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει τον χαρακτήρα «ενοχής εξ οιονεί αδικοπραξίας», σύμφωνα με το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, η αξίωση που απορρέει από την επιστροφή προστίμου επιβληθέντος στο πλαίσιο διαδικασίας περί προστασίας του ανταγωνισμού και καταβληθέντος από διάδικο με έδρα σε άλλο κράτος μέλος —στον οποίο και επιστράφηκε το ποσό του προστίμου, η δε επιστροφή κρίθηκε εκ των υστέρων αδικαιολόγητη—, την οποία προβάλλει η αρχή ανταγωνισμού κατά του ως άνω διαδίκου με σκοπό την επιστροφή των τόκων οι οποίοι καταβλήθηκαν από την εν λόγω αρχή, όπως προβλέπεται από τη νομοθεσία σε περίπτωση επιστροφής ποσού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Pau (Γαλλία) στις 6 Μαρτίου 2015 — Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL κατά GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public

(Υπόθεση C-114/15)

(2015/C 171/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Pau

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL

Εφεσίβλητοι: GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς τις διατάξεις των άρθρων 34 έως 36 ΣΛΕΕ εθνική ρύθμιση, η οποία προβλέπει ότι πρόσβαση στις παράλληλες εισαγωγές κτηνιατρικών φαρμάκων έχουν μόνον οι χονδρέμποροι που έχουν την προβλεπόμενη στο άρθρο 65 της οδηγίας 2001/82/ΕΚ ⁽¹⁾ άδεια και αποκλείει έτσι από την πρόσβαση αυτή τους έχοντες άδεια λιανικής πώλησως και τους εκτροφείς;

- 2) Συνεπάγονται οι διατάξεις του άρθρου 65 της οδηγίας 2001/82/EK και του άρθρου 16 της οδηγίας 2006/123/EK ⁽²⁾, σχετικά με τις υπηρεσίες, ότι κράτος μέλος δύναται να μην αναγνωρίζει τις άδειες χονδρικής πωλήσεως κτηνιατρικών φαρμάκων που χορηγούνται από τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών στους δικούς τους υπηκόους και να απαιτεί να είναι αυτοί κάτοχοι, επιπλέον, άδειας χονδρικής πωλήσεως που χορηγείται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές του, προκειμένου να δικαιούνται να ζητούν και να εκμεταλλεύονται άδειες παράλληλων εισαγωγών κτηνιατρικών φαρμάκων εντός αυτού του κράτους μέλους;
- 3) Συνάδει προς τα άρθρα 34, 36, 56 ΣΛΕΕ και προς το άρθρο 16 της οδηγίας 2006/123/EK, σχετικά με τις υπηρεσίες, εθνική ρύθμιση η οποία εξομοιώνει τους παράλληλους εισαγωγείς κτηνιατρικών φαρμάκων προς τους κατόχους άδειας εκμεταλλεύσεως, ενώ τέτοια απαίτηση δεν προβλέπεται από την οδηγία 2001/82/EK, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα, όπως έχει τροποποιηθεί, και, κατά συνέπεια, τους υποχρεώνει να διαθέτουν εγκατάσταση στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους και να τηρούν το σύνολο των μέτρων φαρμακοεπαγρυπνήσεως που προβλέπονται στα άρθρα 72 έως 79 της εν λόγω οδηγίας;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 2001/82/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 311, σ. 1).
- ⁽²⁾ Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 6 Μαρτίου 2015 — Secretary of State for the Home Department κατά ΝΑ

(Υπόθεση C-115/15)

(2015/C 171/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσβάλλων: Secretary of State for the Home Department

Εφεσίβλητη: ΝΑ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει πρώην σύζυγος πολίτη της Ένωσης, υπήκοος τρίτης χώρας, να είναι σε θέση να αποδείξει ότι ο πρώην σύζυγος πολίτης της Ένωσης ασκούσε δικαιώματα που απορρέουν από τη Συνθήκη στο κράτος μέλος υποδοχής κατά τη στιγμή του διαζυγίου τους, προκειμένου να διατηρήσει δικαίωμα διαμονής δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/EK ⁽¹⁾;
- 2) Έχει πολίτης της Ένωσης δικαίωμα διαμονής κατά το δικαιο της Ένωσης σε κράτος μέλος υποδοχής δυνάμει των άρθρων 20 και 21 ΣΛΕΕ, σε περίπτωση που το μόνο κράτος εντός της Ένωσης στο οποίο ο πολίτης δικαιούται να διαμείνει είναι το κράτος της ιθαγένειάς του, αλλά το αρμόδιο δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι η μετοίκηση του πολίτη από το κράτος μέλος υποδοχής στο κράτος της ιθαγένειάς του θα συνιστούσε προσβολή των δικαιωμάτων του που απορρέουν από το άρθρο 8 ΕΣΔΑ ή το άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης;
- 3) Εάν ο πολίτης της Ένωσης περί του οποίου γίνεται λόγος στο ανωτέρω ερώτημα 2 είναι τέκνο, έχει ο γονέας που ασκεί την αποκλειστική επιμέλεια του τέκνου αυτού παράγωγο δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής, εφόσον το τέκνο θα έπρεπε να συνοδεύσει τον γονέα κατά την απομάκρυνση του γονέως από το κράτος μέλος υποδοχής;

- 4) Έχει τέκνο δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής κατά το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68/ΕΟΚ ⁽²⁾ [υν άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011/ΕΕ ⁽³⁾], εάν ο πατέρας του τέκνου, πολίτης της Ένωσης που εργάστηκε στο κράτος μέλος υποδοχής, έπαυσε να διαμένει στο κράτος μέλος υποδοχής, πριν από την έναρξη της σχολικής εκπαίδευσής του τέκνου στο εν λόγω κράτος;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33).
- ⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (ΕΕ L 141, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Ισπανία) στις 9 Μαρτίου 2015 — Confederación Sindical ELA και Juan Manuel Martínez Sánchez κατά Aquarbe S.A.U. και Consorcio de Aguas de Busturialdea

(Υπόθεση C-118/15)

(2015/C 171/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Confederación Sindical ELA και Juan Manuel Martínez Sánchez

Εφεσίβλητοι: Aquarbe S.A.U. και Consorcio de Aguas de Busturialdea

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 1, [παράγραφος 1,] στοιχείο β', της οδηγίας 2001/23/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, σε συνδυασμό με το άρθρο της 4, παράγραφος 1, αντίθετο σε μια ερμηνεία της ισπανικής νομοθετικής ρυθμίσεως περί της εφαρμογής του η οποία απαλλάσσει από την υποχρέωση υποκαταστάσεως [στην εργασιακή σχέση] μια επιχείρηση του δημόσιου τομέα, πάροχο υπηρεσίας η οποία συνδέεται αναπόσπαστα με τη δραστηριότητά της και για την παροχή της οποίας χρειάζονται ορισμένα απαραίτητα υλικά μέσα, την οποία μέχρι πρότινος είχε αναθέσει σε εργολάβο επιβάλλοντας σε αυτόν τη χρήση των εν λόγω μέσων ιδιοκτησίας της, όταν η επιχείρηση αυτή αποφασίσει να μην ανανεώσει την εξωτερική ανάθεση και να αναλάβει η ίδια την παροχή της υπηρεσίας, χρησιμοποιώντας δικούς της εργαζομένους και αποκλείοντας εκείνους που απασχολούσε ο εργολάβος, κατά τρόπον ώστε η υπηρεσία να εξακολουθεί να παρέχεται χωρίς άλλη μεταβολή πέραν εκείνης που προέκυψε από την αντικατάσταση των εργαζομένων που ασκούν τη δραστηριότητα και την ανάληψη αυτής από διαφορετική επιχείρηση;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 10 Μαρτίου 2015 — C

(Υπόθεση C-122/15)

(2015/C 171/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: C

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει την έννοια το άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΕ⁽¹⁾ ότι εθνική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 124, παράγραφοι 1 και 4, του νόμου περί φόρου εισοδήματος (tuloverolaki), ο οποίος προβλέπει τον πρόσθετο φόρο εισοδημάτων από συντάξεις, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, με αποτέλεσμα να έχει εφαρμογή η απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας βάσει του άρθρου 21, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Τα ερωτήματα 2 και 3 υποβάλλονται μόνο σε περίπτωση που το Δικαστήριο της Ένωσης απαντήσει στο ερώτημα 1 ότι η υπόθεση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης:

- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, έχουν την έννοια οι διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, στοιχεία α' ή β', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ και του άρθρου 21 παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 124, πρώτο και τέταρτο εδάφιο, του νόμου περί φόρου εισοδήματος που προβλέπει τον πρόσθετο φόρο εισοδημάτων από συντάξεις γήρατος, βάσει της οποίας τα εισοδήματα από συντάξεις φυσικού προσώπου, των οποίων η καταβολή συνδέεται τουλάχιστον εμμέσως με την ηλικία του ενδιαφερομένου, βαρύνονται σε ορισμένες περιπτώσεις με φόρο εισοδήματος υψηλότερο εκείνου που θα επιβαλλόταν σε εισόδημα από μισθούς αναλόγου ύψους;
- 3) Αν οι προαναφερόμενες διατάξεις της οδηγίας 2000/78/ΕΕ και του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση όπως η προβλεπόμενη τον πρόσθετο φόρο εισοδημάτων από συντάξεις, έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας την έννοια ότι μια τέτοια εθνική ρύθμιση μπορεί παρά ταύτα να δικαιολογείται αντικειμενικά και λογικά, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, ιδίως από έναν θεμιτό σκοπό σχετικό με την πολιτική απασχολήσεως, την αγορά εργασίας ή την επαγγελματική κατάρτιση, όταν ο επιδιωκόμενος σκοπός ο οποίος εκτίθεται στις προπαρασκευαστικές εργασίες του νόμου περί φόρου εισοδήματος είναι η μέσω του πρόσθετου φόρου συλλογή πόρων από τους δικαιούχους εκείνους συντάξεως γήρατος με φοροδοτική ικανότητα, η μείωση της διαφοράς φορολογίας μεταξύ των συντάξεων και των μισθών, καθώς και η παροχή κινήτρων στα μεγαλύτερα σε ηλικία άτομα να συνεχίσουν να εργάζονται;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 16 Μαρτίου 2015 — H. M. κατά Agentsia za darzhavna finansova inspektzia (ADFI)

(Υπόθεση C-129/15)

(2015/C 171/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: H. M.

Αναιρεσίβλητη: Agentsia za darzhavna finansova inspektisia (ADFI)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 9, της οδηγίας 2004/18/EK ⁽¹⁾, την έννοια ότι οργανισμός/εμπορική εταιρία συνιστά «οργανισμό δημοσίου δικαίου» εκ του λόγου και μόνον ότι ποσοστό ανώτερο του 30 % των εσόδων του κατά το προηγούμενο έτος προέρχεται από καταβολές εκ μέρους του Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa [εθνικού ταμείου ασφάλισης υγείας] για την κάλυψη ιατρικών δραστηριοτήτων οι οποίες πραγματοποιήθηκαν υπό συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού με άλλους νοσηλευτικούς οργανισμούς;
- 2) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 9, της οδηγίας 2004/18 την έννοια ότι η παροχή ιατρικών υπηρεσιών, υπό συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού, από ιδιωτικές εμπορικές εταιρίες οι οποίες έχουν συσταθεί με σκοπό την επίτευξη κέρδους μπορεί να εκληφθεί ως «κάλυψη αναγκών γενικού συμφέροντος»;
- 3) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 9, της οδηγίας 2004/18 να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στο άρθρο 1, σημείο 21, των Dopolnitelni razporedbi [συμπληρωματικών διατάξεων] του Zakon za obshtestvenite porachki [βουλγαρικού νόμου περί δημοσίων συμβάσεων], κατά το οποίο για τον χαρακτηρισμό οργανισμού ως οργανισμού δημοσίου δικαίου αρκεί να πληρούται μία εκ των προϋποθέσεων που αντιστοιχούν στις σωρευτικές προϋποθέσεις που ορίζει η οδηγία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2015 — Deutsche Börse κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-175/12) ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Τομέας των χρηματοπιστωτικών μέσων — Ευρωπαϊκές αγορές παραγώγων προϊόντων — Απόφαση που κηρύσσει μια πράξη συγκεντρώσεως ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά — Εκτίμηση των αποτελεσμάτων της πράξεως συγκεντρώσεως επί του ανταγωνισμού — Βελτίωση της αποτελεσματικότητας — Δεσμεύσεις»)

(2015/C 171/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Börse AG (Φραγκφούρτη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Zschocke, J. Beninca και T. Schwarze, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Χριστοφόρου, V. Bottka, N. Khan και B. Mongin)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Icap Securities Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: C. T. Riis-Madsen, δικηγόρος, και Σ. Στεφάνου, solicitor)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C (2012) 440 της Επιτροπής, της 1ης Φεβρουαρίου 2012, με την οποία μια πράξη συγκεντρώσεως κρίθηκε ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και τη Συμφωνία EOX (Υπόθεση COMP/M.6166 — Deutsche Börse κατά NYSE Euronext).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Deutsche Börse AG φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Icap Securities Ltd.

⁽¹⁾ EE C 174 της 16.6.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2015 — Mammoet Salvage κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-234/14) ⁽¹⁾

(«Προσφυγή κατά παραλείψεως και αγωγή αποζημιώσεως — Συμβατική ευθύνη — Εξωσυμβατική ευθύνη — Ένσταση απαραδέκτου — 8ο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης — Εργασίες ανεγκύσεως 74 ναυαγίων στον κόλπο του Nouadhibou — Σύμβαση συναφθείσα μεταξύ της προσφεύγουσας-ενάγουσας και της Μουριτανίας και επικυρωθείσα από την Επιτροπή όσον αφορά τη χρηματοδότηση από την Ένωση — Εκτέλεση της συμβάσεως — Μετάθεση της τελικής ημερομηνίας ισχύος των υποχρεώσεων πληρωμής που υπέχει η Ένωση βάσει της συμβάσεως — Προσφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος»)

(2015/C 171/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Mammoet Salvage BV (Ρότερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: P. Kuyspers και A. Schadd, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Van Nuffel και S. Bartelt)

Αντικείμενο

Κυρίως, αίτημα στηριζόμενο στο άρθρο 265 ΣΛΕΕ να αναγνωριστεί ότι παρανόμως η Επιτροπή παρέλειψε να δεχθεί το αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας περί παρατάσεως των υποχρεώσεων πληρωμής της Ένωσης βάσει της συμβάσεως περί εργασιών ανελκύσεως 74 ναυαγίων στον κόλπο του Nouadhibou (Μαυριτανία), η οποία συνάφθηκε μεταξύ της προσφεύγουσας-ενάγουσας και της Ισλαμικής Δημοκρατίας της Μαυριτανίας και επικυρώθηκε από την Επιτροπή όσον αφορά τη χρηματοδότηση από την Ένωση στο πλαίσιο του 8ου Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης, καθώς και, επικουρικώς, αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή, βάσει της συμβατικής ευθύνης της Ένωσης, να εξοφλήσει τα τιμολόγια που εξέδωσε η προσφεύγουσα-ενάγουσα βάσει της προμνημονευθείσας συμβάσεως, και, επικουρικότερα, αίτημα να αναγνωρισθεί η εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή·
- 2) καταδικάζει τη Mammoet Salvage στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 184 της 16ης Ιουνίου 2014.

Προσφυγή-αγωγή της 17ης Φεβρουαρίου 2015 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-74/15)

(2015/C 171/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: European Dynamics Luxembourg SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο), Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ι. Αμπαζής και Μ. Σφύρη, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής (ESTAT/G0/MHF/GI/MH/nf D (2014) της 8ης Δεκεμβρίου 2014) που κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες ενάγουσες συνημμένη στο έντυπο πρόσθετων πληροφοριών για τον πελάτη DESIS III-000455-6000494078-REQ-01-CINF-03 της 9ης Δεκεμβρίου 2014, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά τους στο αίτημα παροχής υπηρεσιών υπ' αριθ. DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 βάσει της συμβάσεως-πλαισίου ESP DESIS III Lot αριθ. 4,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, που κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες ενάγουσες συνημμένη στο έντυπο πρόσθετων πληροφοριών για τον πελάτη DESIS 111-000485-6000494078-REQ-01-CINF-02 of 12 December 2014, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά τους στο αίτημα παροχής υπηρεσιών υπ' αριθ. DESIS III-000485-6000494078-REQ-01, βάσει της συμβάσεως-πλαισίου ESP-DESI III Lot αριθ. 4,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στις προσφεύγουσες-ενάγουσες αποζημίωση για την απώλεια ευκαιριών στην DESIS ill-000485-6000494078-REQ-01-CINF-02, ύψους 12 000,00 ευρώ, πλέον τόκων,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στις προσφεύγουσες-ενάγουσες τα σχετικά με την παρούσα προσφυγή-αγωγή δικαστικά και λοιπά έξοδα ακόμη και αν απορριφθεί η προσφυγή-αγωγή τους.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

Πρώτον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως όσον αφορά την εκτίμησή της επί των προσφορών τους στις υποθέσεις DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 και DESIS III-000485-6000494078-REQ-01.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση της προσφοράς τους σχετικά με την DESIS 111-000485-6000494078-REQ-01.

Προσφυγή της 25ης Φεβρουαρίου 2015 — Uganda Commercial Imprex κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-107/15)

(2015/C 171/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Uganda Commercial Imprex Ltd (Kampala, Ουγκάντα) (εκπρόσωποι: S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal και Z. Burbeza, Solicitors, και R. Blakeley, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2014/862/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1275/2014 του Συμβουλίου ⁽²⁾, καθόσον έχουν εφαρμογή ως προς την προσφεύγουσα (περιλαμβανομένης της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στο μέρος β', σημείο 9, του παραρτήματος της αποφάσεως 2014/862/ΚΕΠΠΑ)·
- καθόσον είναι αναγκαίο, να κρίνει ότι το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2005 (όπως έχει τροποποιηθεί), δεν έχει εφαρμογή ως προς την προσφεύγουσα· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να προβεί σε οποιαδήποτε ή σε επαρκή ανεξάρτητη εκτίμηση του ζητήματος της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στο παράρτημα, όπως όφειλε, και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, ακολουθώντας την απόφαση της Επιτροπής Κυρώσεων των Ηνωμένων Εθνών, χωρίς να προβεί σε εκτίμηση σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και/ή ότι η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στο παράρτημα είναι παράνομη, διότι τα κριτήρια για την εγγραφή δεν πληρούνται στην περίπτωση της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, δεν υπάρχει βάση για τη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα παρέβη το εμπάργκο όπλων και το Συμβούλιο δεν είναι σε θέση/παρέλειψε να αποδείξει κάθε σχετικό θέμα που εκτίθεται στην αιτιολογία του.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας και ειδικότερα τα δικαιώματα άμυνάς της και το δικαίωμά της σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, παραλείποντας, μεταξύ άλλων, να παράσχει στην προσφεύγουσα τα στοιχεία βάσει των οποίων διατηρήθηκε η επωνυμία της στο παράρτημα, πριν την έκδοση της εκτελεστικής απόφασης 2014/862/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1275/2014 του Συμβουλίου, και παραλείποντας να εκθέσει επαρκή αιτιολογία.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η εγγραφή της επωνυμίας προσφεύγουσας στο παράρτημα συνιστά εν πάση περιπτώσει προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

(¹) Εκτελεστική απόφαση 2014/862/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ L 346, σ. 36).

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1275/2014 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2014, για την εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 1 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ L 346, σ. 3).

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2015 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-112/15)

(2015/C 171/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι.-Κ. Χαλκιάς, Γ. Κανελλόπουλος, Ε. Λευθεριώτου και Α.-Ε. Βασιλοπούλου)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2014, για τον αποκλεισμό ορισμένων δαπανών από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2014) 10135] (ΕΕ L 369, σ. 71), κατά το κεφάλαιό της με το οποίο αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στον τομέα των στρεμματικών ενισχύσεων κατά το έτος αιτήσεων 2008 και αντιστοιχούν σε: α) 10 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για ενισχύσεις σε βοσκοτόπους, β) 5 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για τις συμπληρωματικές συνδεδεμένες ενισχύσεις και γ) 5 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στον τομέα της αγροτικής ανάπτυξης.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακυρώσεως:

1. Ως προς την επιβληθείσα διόρθωση 10 % για τις εκτάσεις βοσκοτόπων:

- με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΚ), αριθ. 796/2004 (¹), της Επιτροπής της 21ης Απριλίου 2004, περί του ορισμού του βοσκοτόπου, ανεπαρκής αιτιολογία και παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

2. Ως προς τις επιβληθείσες διορθώσεις 5 % για τις συνδεδεμένες συμπληρωματικές στρεμματικές ενισχύσεις και για τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης:

- με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η δημοσιονομική διόρθωση σε ποσοστό 5 % για τις συμπληρωματικές συνδεδεμένες στρεμματικές ενισχύσεις έχει επιβληθεί κατά πλάνη περί τα πράγματα, με ανεπαρκή αιτιολογία και κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας·
- με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επιβαλλόμενη δημοσιονομική διόρθωση σε ποσοστό 5 % για τις ενισχύσεις του δεύτερου πυλώνα επιβάλλεται ανατιολόγητα και ότι σε κάθε περίπτωση η σχετική εκτίμηση της Επιτροπής εκφέρεται κατά πλάνη περί τα πράγματα και είναι προφανώς δυσανάλογη του κινδύνου που συνεπάγονται οι διαπιστώσεις της για τα μέτρα του δεύτερου πυλώνα. Ειδικά, όσον αφορά στο Μέτρο 214 του προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης, προβάλλεται ότι η διόρθωση που έχει επιβληθεί είναι εν μέρει η δεύτερη κατά σειρά για την ίδια αιτία και για το λόγο αυτό είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 141, σ. 18).

Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2015 — Estland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-117/15)

(2015/C 171/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: Kristi Kraavi-Käerdi)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 2014 (Ares (2014)4324235), με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να τροποποιήσει την απόφασή της 2006/776/ΕΚ, σχετικά με τα προς χρέωση ποσά για τις πλεονάζουσες ποσότητες ζάχαρης που δεν απομακρύνθηκαν από την αγορά (¹),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το παράρτημα IV, σημείο 4, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 58 της Πράξεως Προσχώρησης (²).
 - Κατά την προσφεύγουσα, από την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2012, C-146/11, Pimix (EU:C:2012:450) συνάγεται ότι η απόφαση 2006/776 της Επιτροπής είναι εξ αρχής αντίθετη προς τις διατάξεις αυτές της πράξεως προχωρήσεως και ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να την τροποποιήσει. Δεδομένου ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αρνήθηκε να τροποποιήσει την απόφαση 2006/776, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι επίσης αντίθετη προς τις προαναφερθείσες διατάξεις της πράξεως προχωρήσεως.
2. Δεύτερος λόγος: παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως
 - Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υποχρεούται, βάσει της αρχής της χρηστής διοικήσεως, να εφαρμόζει έννομες πράξεις σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν προσαρμοσε την απόφαση 2006/776 στο δικαίο της Ένωσης, βάσει των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 2012, T-248/07, Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής (EU:T:2012:170) και T-262/07, Λιθουανία κατά Επιτροπής (EU:T:2012:171), καθώς και της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450), η Επιτροπή έχει παραβιάσει την αρχή της χρηστής διοικήσεως.

3. Τρίτος λόγος: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

- Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση και η απόφαση 2006/776 είναι αντίθετες προς την αρχή της αναλογικότητας, διότι η Εσθονία δεν μπορεί να επικαλεστεί, έναντι προσώπων, τον κανονισμό (ΕΚ) 60/2004 ⁽¹⁾, οι δε υποχρεώσεις που υπέχει η Εσθονία από τις αποφάσεις αυτές περιορίζονται σε εισφορές στον προϋπολογισμό της Ένωσης και δεν καθιστούν δυνατή την επίτευξη του σκοπού του συστήματος απομακρύνσεως από την αγορά των πλεονάζουσών ποσοτήτων ζάχαρης.

4. Τέταρτος λόγος: η γενική διεύθυνση γεωργίας και αγροτικής ανάπτυξης της Επιτροπής δεν ήταν αρμόδια να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

- Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση περί τροποποιήσεως ή μη της αποφάσεως 2006/776 της Επιτροπής έπρεπε να εκδοθεί από την ολομέλεια της Επιτροπής. Πρόκειται για απόφαση αρχής, για την έκδοση της οποίας δεν έπρεπε να ακολουθηθεί η διαδικασία της εξουσιοδοτήσεως.

⁽¹⁾ Απόφαση 2006/776/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με τα προς χρέωση ποσά για τις πλεονάζουσες ποσότητες ζάχαρης που δεν απομακρύνθηκαν από την αγορά (ΕΕ L 314, σ. 35).

⁽²⁾ Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2003, L 236, σ. 33).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 60/2004 της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2004, για τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων στον τομέα της ζάχαρης λόγω της προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας (ΕΕ L 9, σ. 8).

Προσφυγή της 16ης Μαρτίου 2015 — Unicorn κατά ΓΕΕΑ — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN-žerpací stanice)

(Υπόθεση T-123/15)

(2015/C 171/34)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unicorn a.s. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: L. Lorenc, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Λεμεσός, Κύπρος)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Προσφεύγουσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «UNICORN-žerpací stanice» — Υπ' αριθ. 11 014 685 κοινοτικό σήμα

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση R 153/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- το ΓΕΕΑ δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα·
- το ΓΕΕΑ εσφαλμένα έκρινε ότι τα προγενέστερα σήματα έχαιραν καλής φήμης.

**Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2015 — Unicorn κατά ΓΕΕΑ — Mercilink Equipment Leasing
(Μονόκερος)**

(Υπόθεση T-124/15)

(2015/C 171/35)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unicorn a.s. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: L. Lorenc, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Λεμεσός, Κύπρος)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Προσφεύγουσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: κοινοτικό εικονιστικό σήμα (Αναπαράσταση ενός μονόκερου) –κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 11 014 743

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση R 149/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το ΓΕΕΑ δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα,
 - Το ΓΕΕΑ εσφαλμένως έλαβε υπόψη την καλή φήμη των προγενέστερων σημάτων.
-

**Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2015 — Unicorn κατά ΓΕΕΑ — Mercilink Equipment Leasing
(Μονόκερως)**

(Υπόθεση T-125/15)

(2015/C 171/36)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unicorn a.s. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: L. Lorenc, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Λεμεσός, Κύπρος)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Προσφεύγουσα: Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «UNICORN» — κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 11 014 701

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση R 150/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το ΓΕΕΑ δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα,
- Το ΓΕΕΑ εσφαλμένως έλαβε υπόψη την καλή φήμη των προγενέστερων σημάτων.

**Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2015 — Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien κατά ΓΕΕΑ — Ruiz
Moncayo (RED RIDING HOOD)**

(Υπόθεση T-128/15)

(2015/C 171/37)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien GmbH (Freyburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: W. Berlit, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Alberto Ruiz Moncayo (Entrena, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «RED RIDING HOOD» — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 11 299 831

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση R 1012/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 27ης Μαρτίου 2014 στη διαδικασία ανακοπής υπ' αριθ. B 2 177 817 ·
- να απορρίψει την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 11 299 831·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2015 — salesforce.com κατά ΓΕΕΑ

(SOCIAL.COM)

(Υπόθεση T-134/15)

(2015/C 171/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: salesforce.com, Inc. (Σαν Φρανσίσκο, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Nordemann, M. Maier, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «SOCIAL.COM» — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 12 245 411

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 20ής Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση R 1752/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2015 — DHL Express (France) κατά ΓΕΕΑ — Chronopost (WEBSHIPPING)**(Υπόθεση T-142/15)****(2015/C 171/39)***Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική***Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: DHL Express (France) (Le Bourget, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Casalonga, F. Codevelle, C. Bercial Arias, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Chronopost (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα αριθ. 1 909 183

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση R 2425/2013-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να κηρυχθεί έκπτωτος από τα δικαιώματά του ο δικαιούχος του καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 1 909 183 WEBSHIPPING και να μην παράγει αποτελέσματα το σήμα φήμης από την ημερομηνία της εκπτώσεως του δικαιούχου του, δηλαδή από τις 6 Ιουλίου 2012.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και τον ενδεχόμενο παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2015 — L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA)**(Υπόθεση T-144/15)**

(2015/C 171/40)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: L'Oréal (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. Sena Mioludo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Theralab — Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Viseu, Πορτογαλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA» — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 11 074 391

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση R 1097/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 26ης Φεβρουαρίου 2014 επί της ανακοπής B 002139916·
- να απορρίψει την ανακοπή B 002139916·
- να δεχθεί την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 011074391 «VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA (+fig.)» στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2015 — hyphen κατά ΓΕΕΑ — Skylotec**(Υπόθεση T-146/15)**

(2015/C 171/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: hyphen GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Gail, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Skylotec GmbH (Neuwied, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα (απεικόνιση πολυγώνου) — Υπ' αριθ. 2 255 537 κοινοτικό σήμα

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση R 1506/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 1ης Απριλίου 2015 — Puma κατά ΓΕΕΑ — Gemma Group (απεικόνιση ζώου σε άλμα)

(Υπόθεση T-159/15)

(2015/C 171/42)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Puma SE (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. González-Bueno Catalán de Ocón, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Gemma Group Srl (Cerasolo Ausa, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Προσφεύγουσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα (απεικόνιση ζώου σε άλμα) — Υπ' αριθ. 11 573 474 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Δεκεμβρίου 2014 στην υπόθεση R 1207/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 5, 75 και 76 του κανονισμού 207/2009.
-

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015 — DO κατά ESMA

(Υπόθεση F-32/14) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό του ESMA — Έκτακτος υπάλληλος — Μη ανανέωση της συμβάσεως — Έκθεση βαθμολογίας — Καθυστερημένη κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας — Έλλειψη συνέπειας μεταξύ των γενικών και των ειδικών εκτιμήσεων)

(2015/C 171/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: DO (εκπρόσωπος: Σ. Α. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (εκπρόσωποι: R. Vasileva και οι δικηγόροι D. Waelbroeck και A. Duroy)

Αντικείμενο

Αίτημα να ακυρωθεί η απόφαση περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατόπιν δυσμενούς εκθέσεως βαθμολογίας, να ακυρωθεί η ως άνω έκθεση βαθμολογίας και να καταβληθεί αποζημίωση για την προκληθείσα ζημία

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Η DO φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 184 της 6.6.2014, σ. 45.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2015 — Necci κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-5/15) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κτηθέντων στο πλαίσιο εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος — Πρόταση περί πρόσθετου συντάξιμου χρόνου — Εκπρόθεσμη υποβολή διοικητικής ενστάσεως — Μη τήρηση της προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασίας — Προδήλως απαράδεκτο)

(2015/C 171/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Claudio Necci (Auderghem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Αίτημα να κριθεί παράνομο το άρθρο 9 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων (ΓΕΔ) του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΙΚ και να ακυρωθεί η απόφαση περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης, με την οποία εφαρμόζονται οι νέες ΓΕΔ σχετικά με τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει τον C. Necci στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 96 της 23.3.2015, σ. 26.

